

samarbejdet og naboskabet, og begge sager roker ved selve fundamentet af det nordiske samarbejde. I begge tilfælde drejer det sig om Sverige, og i begge tilfælde synes det, som om den danske regering er temmelig uinteresseret.

Den ene handler om demokratiet i Sverige, og den anden handler om Sveriges bemærkelsesværdige indvandringspolitik.

Først til demokratiet. For et år siden nedsattes der et udvalg, som skulle se på de nordiske borgeres politiske engagement og på, hvordan demokratiet kunne styrkes, og her i foråret kom så udvalgets rapport, der var dybt skuffende. Ikke med ét ord blev det foruroligende demokratiunderskud i Sverige nævnt. Det blev ikke nævnt, at den svenske elite, regeringen, Riksdagen, samtlige aviser, Sveriges radio og tv, gymnasier og universiteter sammen har truffet den beslutning at lade som om, et lovligt parti, Sverigedemokraterne, ikke eksisterede.

Beslutningen medfører f.eks., at partiet ikke får lov til at indrykke annoncer i aviserne, den medfører, at selv om partiet er opstillingsberettiget, bliver det i modsætning til alle andre partier i Sverige ikke indbudt til Sveriges tv's public service-valgudsendelser. Beslutningen medfører, at Sverigedemokraternes folk, uden at der gribes ind, bliver forfulgt, chikaneret og overfaldet i forbindelse med lovlige møder.

Generelt kan det sige, at det for voldsmandene har været en gratis omgang. Kun i ganske få tilfælde har overgrebene medført domfældelse. Det er sådan noget, man ellers kun hører fra Zimbabwe og andre pinlige tredjeverdenslande.

Valgmetoden i Sverige er helt ude af trit med moderne, demokratiske valgmetoder, hvor vælgeren har en naturlig forventning om, at der stemmes i hemmelighed, og at ingen andre end vælgeren selv behøver at vide, på hvilket parti han eller hun har stemt. I Sverige foregår det på den måde, at hvert parti lægger sine egne stemmesedler frem på valgstederne, en bunke for hvert parti. Alle tilstedeværende i lokalet vil således kunne holde øje med, fra hvilken bunke den enkelte vælger tager sin stemmeseddel, og altså se, hvordan den enkelte vælger stemmer.

British Human Rights Group har kritiseret det her tvivlsomme valgsystem, idet det jo ikke alene giver mulighed for overvågning, med yderligere store muligheder for fusk. Ved sidste valg var der talrige eksempler på, at Sverigedemokraternes stemmesedler forsvandt fra valgstederne, sådan at vælgerne slet ikke kunne stemme på partiet.

Jeg har tidligere gjort ministeren opmærksom på problemet, men hun har desværre givet mig et svar, der bærer præg af stor ulyst til at forholde sig til dette store nordiske problem.

I den forbindelse er det i øvrigt tankevækkende, hvordan vi flyver og farer rundt som valgobservatører i alle mulige verdenshjørner. Jeg regner med at tage til Malmø, næste gang der skal stemmes, som valgobservatør. Måske vil nogle af kollegerne med?

Dernæst til Sveriges bemærkelsesværdige indvandringspolitik. Man kunne hævde, at det ikke angår os, men når denne helt ekstreme indvandringspolitik truer med at blive en bombe under vores danske velfærd, er det en anden sag. Og hvordan nu det? Jo, fordi de særlige nordiske aftaler betyder, at en svensker fra første dag i Danmark har ret til børnetilskud, familiefølger, social bistand i alle afskygninger. Og da disse aftaler engang blev indgået, var de jo glimrende, for aftalerne blev indgået i en tid, hvor ingen kunne forestille sig det, der i dag er sket med Sverige.

Ingen havde kunnet forudse, at Sverige ville lade alle og enhver strømme ind i landet. Sidste år kom der 70.000 asylansøgere og familiesammenførte – 70.000! Ingen kunne forestille sig, at den ekstreme indstrømning har medført, at ud af landets 9-10 millioner indbyggere, er de 2 millioner fremmede, og man havde ikke kunnet forestille sig, at man som udlænding bare ved at knipse med fingrene kan opnå svensk statsborgerskab og dermed få et svensk pas med fri bosættelsesret i Danmark fra dag et, og fra dag et få adgang til samtlige danske velfærdsgoder.

Hvad hjælper så det slid, det arbejde, som regeringen og Dansk Folkeparti, herunder De Konservative, ministerens eget parti, gør for at standse masseindvandringen, hvis hundreder tusinder af fremmede bare efter et par års ophold i Sverige som svenske statsborgere kan luske ind ad bagdøren via broen?

Alt i alt kan i dag 1 million fremmede vinke med et svensk pas. For tiden vil der ikke være nogen anledning til, at folk fra tredjeverdenslande, der strømmer ind i Sverige, skulle bosætte sig her, men i det øjeblik det svenske velfærdssystem bryder sammen – og det gør det, det er ikke engang noget, jeg gætter mig til; det bryder sammen – så vil der til gengæld være al mulig anledning til at køre over broen. Og dermed er det svenske folks problem også blevet det danske folks problem.